

משנה - הוריות

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

הורו בית דין לעבר על אחת מכל מצות האמורות בתורה, והלך הקהיד ועשה שוגג על פיהם, בין שעשו ועשה עמהו, בין שעשו ועשה אחריו, בין שלא עשו ועשה, פטור, מפני שתלה בבית דין. הורו בית דין וידע אחד מהן שטעו, או תלמיד והוא ראויה להוראה [\(ד\)](#), והלך ועשה על פיהו, בין שעשו ועשה עמהו, בין [\(ה\)](#) שעשו ועשה אחריו, בין שלא עשו ועשה, הרי זה חייב, מפני שלא תלה בבית דין. זה הפלל, התולה בעצמו, חייב. והתולה

פרק א - משנה ב

הורו בית דין **י**, וינדעו שטעו, וחזרו בהן, בין שהביאו כפרתו ובין שלא הביאו כפרתו, והלך ועשה על פיהן, רבי שמעון פטר, ורבי אליעזר אומר, ספק. איזהו ספק. ישב לו בתוך ביתו, חייב. הלך לו למדינת הים, פטר. אומר רבי עקיבא, מודה אני בזה שהוא קרוב לפטר מן החובה. אומר לו בן עזאי, מה שנה זה מן היושב בביתו, שהיושב בביתו **י** אפטר היה לו שישמע, וזה לא היה אפטר לו שישמע:

פרק א - משנה ג

הורו בית דין לעקר את כל הגוף, אמרו, אין נדה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודה זרה בתורה, הרי אלו פטרין. הורו לבטל מקצת ולקיים מקצת, הרי אלו חייבין. כיצד. אמרו, יש נדה בתורה, אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטר. יש שבת בתורה, אבל המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, פטר. יש עבודה זרה בתורה, אבל המשתחוה פטר, הרי אלו חייבין, שנאמר (ויקרא ד) ונעלם דבר, דבר ולא כל הגוף:

פרק א - משנה ד

הורו בית דין, וינדע אחד מהן שטעו, ואמר להן טועין אתם, או שלא היה מפלא **יא** של בית דין שם, או שהיה אחד מהן גר או ממזר או נתין או זקן **יב** שלא ראה לו בנים, הרי אלו פטרין, שנאמר כאן עדה (ויקרא ד) ונאמר להלן (במדבר לה) עדה, מה עדה האמור להלן עד שיהיו כלם ראויין להוראה, אף עדה האמורה כאן עד שיהיו כלם ראויים להוראה. הורו בית דין שוגגים ועשו כל הקהל שוגגין, מביאין פר **יג**. מזידין ועשו שוגגין,

מביאין כְּשֶׁבַח וְשִׁיעוּרָה. שׁוּגְגִין וְעָשׂוּ מְזִידִין, הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין:

פרק א - משנה ה

הוֹרוּ בֵּית דִּין, וְעָשׂוּ כָּל הַקְּהָל אוֹ רֶבֶן עַל פִּיהֶם, מְבִיאִין פֶּר. וּבַעֲבוּדָה זָרָה, מְבִיאִין פֶּר וְשִׁיעוּר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטִים מְבִיאִין שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים, וּבַעֲבוּדָה זָרָה, מְבִיאִין שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעִירִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר פָּרִים, וּבַעֲבוּדָה זָרָה, שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר פָּרִים וְשְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר שְׁעִירִים, פֶּר וְשִׁיעוּר לְכָל שְׁבֻט וְשְׁבֻט, פֶּר וְשִׁיעוּר לְבֵית דִּין. הוֹרוּ בֵּית דִּין, וְעָשׂוּ שְׁבַעַה שְׁבֻטִים אוֹ רֶבֶן עַל פִּיהֶם, מְבִיאִים פֶּר, וּבַעֲבוּדָה זָרָה מְבִיאִין פֶּר וְשִׁיעוּר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר **[טז]**. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁבַעַה שְׁבֻטִים שְׁחָטָאוּ, מְבִיאִים שְׁבַעַה פָּרִים, וְשָׂאֵר שְׁבֻטִים שְׁלֹא חָטָאוּ, מְבִיאִין עַל יְדֵיהֶן פֶּר, שָׂאֵף אֵלֹו שְׁלֹא חָטָאוּ, מְבִיאִין עַל יְדֵי הַחוֹטְאִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁמֹנֶה פָּרִים. וּבַעֲבוּדָה זָרָה **[יז]**, שְׁמֹנֶה פָּרִים וְשְׁמֹנֶה שְׁעִירִים, פֶּר וְשִׁיעוּר לְכָל שְׁבֻט וְשְׁבֻט, וּפֶר וְשִׁיעוּר לְבֵית דִּין. הוֹרוּ בֵּית דִּין שֶׁל אֶחָד מִן הַשְּׁבֻטִים וְעָשָׂה אוֹתוֹ הַשְּׁבֻט עַל פִּיהֶם, אוֹתוֹ הַשְּׁבֻט הוּא חֵיֵב, וְשָׂאֵר כָּל הַשְּׁבֻטִים פְּטוּרִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵין חֵיֵבִים אֶלָּא עַל הוֹרֵית בֵּית דִּין הַגְּדוֹל בְּלִבָּד, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ד) וְאִם כָּל עַדֵת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ, וְלֹא עַדֵת אוֹתוֹ הַשְּׁבֻט:

פרק ב

פרק ב - משנה א

הוֹרָה כֹּהֵן מְשִׁיחַ **[א]** לְעֶצְמוֹ, שׁוּגְגִי וְעָשָׂה שׁוּגְגִי, מְבִיא פֶּר **[ב]**. שׁוּגְגִי וְעָשָׂה מְזִיד, מְזִיד וְעָשָׂה שׁוּגְגִי, פְּטוּר, שֶׁהוֹרֵאת כֹּהֵן מְשִׁיחַ לְעֶצְמוֹ, כְּהוֹרֵאת בֵּית דִּין לְצַבוּר:

פרק ב - משנה ב

הוֹרָה בְּפָנָי עֲצָמוּ וְעָשָׂה בְּפָנָי עֲצָמוּ, מִתְכַּפֵּר לוֹ בְּפָנָי עֲצָמוּ **[ג]**. הוֹרָה עִם הַצְּבוּר וְעָשָׂה עִם הַצְּבוּר, מִתְכַּפֵּר לוֹ עִם הַצְּבוּר, שְׂאִין בֵּית דִּין **[ד]** חֲזָבִים עַד שְׂיֹרוּ לְבַטֵּל מְקַצֵּת וּלְקַיִם מְקַצֵּת, וְכֵן הַמְּשִׁיחַ. וְלֹא בְּעִבּוּדָה זָרָה, עַד שְׂיֹרוּ לְבַטֵּל מְקַצֵּת וּלְקַיִם מְקַצֵּת:

פרק ב - משנה ג

אִין חֲזָבִין אֶלְאָ עַל הָעֵלִים דְּבַר עִם שְׂגִגַת הַמַּעֲשָׂה, וְכֵן הַמְּשִׁיחַ. וְלֹא בְּעִבּוּדָה זָרָה, אִין חֲזָבִין אֶלְאָ עַל הָעֵלִים דְּבַר עִם שְׂגִגַת הַמַּעֲשָׂה. אִין בֵּית דִּין חֲזָבִין עַד שְׂיֹרוּ בְּדָבָר שְׂזָדוּנוֹ כָּרַת וְשְׂגִגַתוֹ חֲטָאת. וְכֵן הַמְּשִׁיחַ. וְלֹא בְּעִבּוּדָה זָרָה, עַד שְׂיֹרוּ עַל דְּבַר שְׂזָדוּנוֹ כָּרַת וְשְׂגִגַתוֹ חֲטָאת:

פרק ב - משנה ד

אִין חֲזָבִין עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׂבִמְקַדָּשׁ, וְאִין מְבִיאִין אָשֶׁם תְּלוּי עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׂבִמְקַדָּשׁ. אֲבָל חֲזָבִין עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׂבִנְדָה, וּמְבִיאִין אָשֶׁם תְּלוּי עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׂבִנְדָה. אִיזוּ הִיא מְצוֹת עֲשָׂה שְׂבִנְדָה, פֶּרֶשׁ מִן הַנְּדָה. וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, לֹא תִבָּא אֶל הַנְּדָה **[יב]**:

פרק ב - משנה ה

אִין חֲזָבִין עַל שְׂמִיעַת הַקּוֹל, וְעַל בְּטוּי שְׂפָתַיִם, וְעַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשֵׁי **[יג]**. וְהַנְּשִׂיא כִּיּוּצָא בְּהֵם, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, הַנְּשִׂיא חֲזָב בְּכָלּוֹ חוּץ מִשְׂמִיעַת הַקּוֹל, שְׂהַמְלִיךְ לֹא דָו וְלֹא דָנִין אוֹתוֹ **[יט]**,

לא מעיד ולא מעידין אותו:

פרק ב - משנה ו

כָּל הַמְצוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה שְׁחִיבִין עַל זְדוּנָן כָּרְתָה וְעַל שְׂגָגָתוֹ חֲטָאת, הַיְחִיד מֵבִיא כְּשֶׁבָה וְשָׁעִירָה **[כ]**, וְהַנְּשִׂיא שְׁעִיר, וּמְשִׁיחַ וּבֵית דִּין מֵבִיאִין פָּר. וּבַעֲבוּדָה זָרָה, הַיְחִיד וְהַנְּשִׂיא וְהַמְּשִׁיחַ מֵבִיאִין שְׁעִירָה, וּבֵית דִּין פָּר וְשְׁעִיר, פָּר לְעוֹלָה וְשְׁעִיר לְחֲטָאת:

פרק ב - משנה ז

אֶשֶׁם תְּלוּי, הַיְחִיד וְהַנְּשִׂיא חִיבִין, וּמְשִׁיחַ וּבֵית דִּין פְּטוּרִים. אֶשֶׁם וְדָאִי, הַיְחִיד וְהַנְּשִׂיא וְהַמְּשִׁיחַ חִיבִין **[כב]**, וּבֵית דִּין פְּטוּרִין. עַל שְׂמִיעַת הַקּוֹל וְעַל בְּטוּי שְׁפָתַיִם וְעַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשָׁיו, בֵּית דִּין פְּטוּרִין, וְהַיְחִיד וְהַנְּשִׂיא וְהַמְּשִׁיחַ חִיבִין **[כד]**, אֶלָּא שָׂאִין כֹּהֵן גָּדוֹל חֵיב עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשָׁיו, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְמָה הֵן מֵבִיאִין **[כה]**, קֶרֶבֶן עוֹלָה וְיֹרֵד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הַנְּשִׂיא מֵבִיא שְׁעִיר:

פרק ג

פרק ג - משנה א

כֹּהֵן מְשִׁיחַ שְׁחָטָא וְאַחַר כֶּךָ עֶבֶר מִמְּשִׁיחוֹתוֹ, וְכֹן נְשִׂיא שְׁחָטָא וְאַחַר כֶּךָ:

עבר מגדלתו, כהן משיח מביא פר, והנשיא מביא שעיר:

פרק ג - משנה ב

כהן משיח שעבר ממשיחותו ואחר כך חטא, וכן הנשיא שעבר מגדלתו ואחר כך חטא, כהן משיח מביא פר, והנשיא כהדיוט:

פרק ג - משנה ג

חטאו עד שלא נתמנו ואחר כך נתמנו, הרי אלו כהדיוט. רבי שמעון אומר, אם נודע להם עד שלא נתמנו, חיבין **ג**. ומשנתמנו, פטורין. ואיזהו הנשיא, זה המלך, שנאמר (ויקרא ד) ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו, נשיא שאין על גביו אלא ה' אלהיו:

פרק ג - משנה ד

ואיזהו המשיח, המשוח בשמן המשחה, לא המרבה בבגדים. אין בין כהן המשוח בשמן המשחה למרבה בגדים אלא פר הבא על כל המצות. ואין בין כהן משמש לכהן שעבר, אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה. זה שוין בעבודת יום הכפורים, ומצוין על הבתולה, ואסורין על האלמנה, ואינן מטמאין בקרוביהן, ולא פורעין, ולא פורמין, ומחזירין את הרוצח:

פרק ג - משנה ה

כהן גדול פורס מלמטה, וההדיוט מלמעלה. כהן גדול מקריב אוגן ולא

אוכל, וההדיוט לא מקריב ולא אוכל:

פרק ג - משנה ו

כָּל הַתְּדִיר מִחֵבֶרֶת, קוֹדֵם אֶת חֵבֶרֶת. וְכָל הַמִּקְדָּשׁ מִחֵבֶרֶת, קוֹדֵם אֶת חֵבֶרֶת.
פֶּר הַמִּשְׁיחַ וּפֶר הָעֵדָה עוֹמְדִים, פֶּר הַמִּשְׁיחַ קוֹדֵם לְפֶר הָעֵדָה בְּכָל מַעֲשָׂיו:

פרק ג - משנה ז

הָאִישׁ קוֹדֵם לְאִשָּׁה לְהַחֲיוֹת **(ה)** וּלְהַשִּׁיב אֲבָדָה. וְהָאִשָּׁה קוֹדֶמֶת לְאִישׁ
לְכֶסֶת **(ו)**, וּלְהוֹצִיָּאָה מִבֵּית הַשָּׂבִי. בְּזִמּוֹן שְׁשָׁנִיָּהֶם עוֹמְדִים לְקַלְקֵלָה,
הָאִישׁ קוֹדֵם לְאִשָּׁה:

פרק ג - משנה ח

כֹּהֵן קוֹדֵם לְלוֹי **(ז)**, לְוִי לְיִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל לְמִמְזֵר **(ח)**, וּמִמְזֵר לְנִתְיוֹ, וְנִתְיוֹ
לְגֵר, וְגֵר לְעֶבֶד מִשְׁחָרָר. אֵימָתִי, בְּזִמּוֹן שְׁכָלוֹ שְׁוִי. אֲבָל אִם הָיָה מִמְזֵר
תַּלְמִיד חֶכֶם וְכֹהֵן גָּדוֹל עִם הָאֶרֶץ **(יא)**, מִמְזֵר תַּלְמִיד חֶכֶם קוֹדֵם לְכֹהֵן
גָּדוֹל עִם הָאֶרֶץ:
